

Cătălin Burcea

**EXPANSIBILITATEA
DOMENIULUI LUPTEI**

THE EXPANSIBILITY
OF THE FIELD OF STRUGGLE

CURATOR: MARIUS TĂNĂSESCU
PRODUCĂTORI: FLORIN ȘTEFAN ȘI HOREA AVRAM

**SPATIU
INTACT**

GALERIE ȘI ATELIER

VERNISAJ: VINERI 17 MAI, ORA 18:00 / FRIDAY MAY 17TH, 18.00 H
FABRICA DE PENSULE (BRUSH FACTORY)
59-61 HENRI BARBUSSE ST., CLUJ-NAPOCA 400616, ROMANIA

17 MAI - 25 Iunie 2013 / 17 MAY - 25 JUNE 2013

FUNDAȚIA
CULTURALĂ
INTACT

Pentru programări / Call for appointment:
0040 - 744 515 254

Georgiana Buț
PR și coordonator de programe
Communication and Project Coordinator
0040 - 743 130 023

Fabrica de Pensule, Henri Barbusse 59-61, Cluj
contact@fundatiaintact.ro

ECHINOX

vernisa-je
LET'S GO TO THE GALLERY

MODERNISM
FABRICA DE ARTĂ & STIL

CA | CLUJ
APARTMENTS

Cătălin Burcea: n. 1966, trăiește și lucrează la București. Co-fondator al ALERT studio (artist-run space), Coordonator de Proiect (White Code) @ ALERT studio. Mediile de lucru preferate: fotografie, video, tehnici digitale, scriere conceptuală. Este interesat în principal de dinamica, uneori greu detectabilă, a sistemelor și metodelor specifice manipulării de orice fel dar cu preponderență a celei emergente din zona politicului. Urmărește atent expunerea, disponibilitatea și permeabilitatea „grupurilor țintă” în fața acestor practici. Principale surse de inspirație: advertising, televiziune, cultura urbana, Internet.

www.catalinburcea.ro
www.alertstudio.org

Cătălin Burcea: b. 1966. Lives and works in Bucharest. Co-founder and project coordinator of ALERT Studio (White Code). His favorite mediums are photography, video, digital media, conceptual writing. He is mainly preoccupied by the — sometimes hardly detectable — dynamics of the systems and methods of manipulation, especially those in the political realm. He is following attentively the exposure, the disponibility and permeability of the „target audience” to these practices. His main sources of inspiration: advertising, television, urban culture and Internet world.

www.catalinburcea.ro
www.alertstudio.org

Marius Tănăsescu (n. 1972) este curator și artist; trăiește și lucrează la Montréal și București. A studiat istoria artei și managementul cultural. Activitățile sale curatoriale includ: Pavilionul Canadei *Les affinités sélectives / Selective Affinities*, Prague Biennial 5 (2011); *In Between Frames*, Muzeul Național de Artă Contemporană, București (co-curator 2011); *Like an Attali Report, but different*, Fondation Kadist, Paris (curator asistent, 2008); Prague Biennial 3 (project coordinator, 2007). A lucrat ca asistent de redacție la Flash Art magazine, Milano (2005-2007) și a fost Coordonator de proiecte la „Pro Helvetia”, Fundația Elvețiană pentru Cultură, București (1999-2001). Ca artist abordează limbaje diverse ca video, fotografie și colaj. A expus în galerii și festivaluri la Ferrara (Italia), Haga (Olanda), Tucson (SUA), Sharjah (EAU), Montréal (Canada) Cluj și București (Romania).

Marius Tănăsescu (b. 1972) is a Bucharest-based artist and curator. Background in art history and cultural management. His curatorial activities include: The Canadian Pavilion *Les affinités sélectives / Selective Affinities*, Prague Biennial 5 (2011); *In Between Frames*, National Museum of Contemporary Arts, Bucharest (co-curator 2011); *Like an Attali Report, but different*, Fondation Kadist, Paris (assistant curator, 2008); Prague Biennial 3 (project coordinator, 2007). He was Editorial Assistant at Flash Art magazine, Milan, Italy (2005-2007), and Cultural Projects Coordinator at “Pro Helvetia”, the Swiss Foundation for Culture, Bucharest, Romania (1999-2001). As an artist, he works mainly in video, photograph and collage. His work has been shown in galleries and festivals in Ferrara (Italy), The Hague (Netherlands), Tucson (USA), Sharjah (UAE), Montreal (Canada) Cluj and Bucharest (Romania).

.....

Dacă ar fi să reprezentăm sub formă grafică situația de azi a drepturilor omului enunțate în celebra declarație, ne-am găsi în fața unor forme închise, cu geometrie variabilă. Contururi care circumscriu vidul. Curți interioare care-și arată zidurile mucegăite și negre. Structuri gonflabile prin ale caror extremități ciuruite se pierde oxigenul. Enunțuri suspendate la capătul unor lese generoase. Vom fi vreodată altceva decât niște căței Pudel care se vor învârti în aceeași curte, pentru că atât îi ține lanțul? Paradoxal, avem drepturi, avem formule frumoase, decretate de instanțe internaționale. Dar, indiferent cum ar fi aplicate, ele rămân până la urmă o unitate de măsură a neputinței noastre.

Drepturile au o structură gazoasă. Ele se găsesc într-o continuă agitație și posedă proprietatea numită expansibilitate (tind să ocupe tot spațiul ce le este accesibil). Gazele iau forma vasului în care sunt introduse, iar volumul lor este dependent de (o)presiune și temperatură. Datorită expansibilității, particulele gazoase pot difuza cu ușurință printre particulele altor substanțe gazoase, formându-se amestecuri omogene, cu condiția să nu reacționeze între ele. Gazul perfect este un model teoretic de gaz. În afara de modelul gazului perfect există și modelul gazului ideal. În realitate, gazele prezintă abateri de la aceste legi și se numesc reale sau imperfecte.

Expansibilitatea domeniului luptei încearcă să capteze în forme concrete – prin discursuri artistice de tip instalație, fotografie și video art – tocmai această stare gazoasă a drepturilor omului. Expoziția devine astfel o posibilă cale de problematizare a acestei dimensiuni reale, altminteri imperfecte a ideii de drepturi ale omului în raport cu un sistem „ideal” din care, până la urmă, facem cu toții parte. Dacă expansibilitatea este o caracteristică naturală a acestor drepturi, politizarea lor face parte intrinsecă din felul nostru de a le interpreta, de a le manipula într-un mod colectiv prin participare spectatorială și acțiune (artistică) directă.

[Marius Tănăsescu]

.....

If it is to visually represent the contemporary situation of the human rights included in the famous declaration, we would find ourselves in front of some bounded forms with a variable geometry. Outlines that circumscribe a void. Interior courtyards that show their rotten and blackened walls. Inflatable structures with perforated edges through which the oxygen flows. Suspended statements at the end of generous leashes. Can we be something else than Poodle-dogs who roam around the same courtyard, just as far as their leash would allow them? Paradoxically, we have rights, we have nicely-formulated statements issued by international authorities. But, regardless the ways in which they would be applied, they still remain a unit of measurement for our own powerlessness.

Our rights have a gaseous structure. They are in a state of continuous movement and have the property called expansibility (they tend to occupy the entire space that is accessible to them). Gases take the form of the recipient in which they are introduced and their volume is dependent of the temperature and the pressure (or oppression) applied. Due to their expansibility, the gaseous particles easily diffuse among other gaseous substances, forming homogenous mixtures as long as they don't react with each other. The perfect gas is a theoretical model of gas. Beside the model of a perfect gas, it exists the model of an ideal gas. In reality, gases present a deviation from these laws and they are called real or imperfect.

The expansibility of the field of struggle aims to be a possible form of capturing in concrete forms the gaseous state of the human rights, through artistic means such as installation art, photography and video art. The exhibition is, therefore, a way to problematize the real, although imperfect, state of the human rights in relation with an “ideal” system of which we are all a part. If expansibility is a natural quality of these human rights, their politization is an intrinsic part of our ways to interpret them, to manipulate them in a collective manner through spectatorial participation and direct (artistic) action.

[Marius Tănăsescu]

